

[Erling Dinesen.]

var i stand til, ikke havde magt til eller ikke mulighed for at gennemføre de forhandlinger med landbruget, som var inde i billedet her, og jeg er da ganske enig i, at det er meget uheldigt, at de ting bliver kædet sammen. Men det står i alle tilfælde fast, at vi ikke var kommet i den situation, vi står i her, hvis de forhandlinger ikke var bristet.

Lige et par bemærkninger til hr. Asger Jensen, som rejste — og det gjorde statsministeren i øvrigt også — den gamle sag om radiotelegrafistkonflikten. Jeg mener, at jeg meget tydeligt, da vi for et år siden behandlede et nogenlunde lignende forslag, gjorde opmærksom på, hvordan situationen var. Jeg skal ikke gå ind på det igen.

Så er der spørgsmålet om skitsen, som ikke kan ophøjes til lov. Jeg er da meget vel klar over, at det ikke er noget officielt dokument; men at det ikke kan komme uden for forligsinstitutionen, har jeg nu ikke hørt noget om. Det er klart, at det er noget, som forligsmanden har opereret med; det er noget, som parterne har kendskab til, og for mig at se skulle der ikke være noget i vejen for, at regeringen kunne indkalde parterne til forhandlinger og få kendskab til — og det har man formentlig i forvejen — denne skitse og eventuelt lade den danne grundlag for et forslag til klaring af de problemer, der foreligger her. Jeg tror nu ikke, forligsmanden kunne føle sig desavoueret af den grund. Det, der sker nu, er, at man kasserer alt det arbejde, forligsmanden har udført igennem måneder under de vanskeligste vilkår, og siger, at nu skal et særligt udvalg plus en højesteretsdommer træffe den endelige afgørelse i den strid, som foreligger her. Jeg kan altså ikke se, det er nogen særlig rimelig løsning.

Spørgsmålet om lønforhøjelse og de ting, der ligger dér, skal jeg ikke gå nærmere ind på. Det har hr. Anker Jørgensen allerede været inde på, og jeg må altså fastholde den stilling, jeg tog i mit første indlæg.

Jens Peter Jensen (Sorø amt): Det er en skuffelse for mig, at socialdemokratiet ikke vil støtte det lovforslag, der her er fremsat, især når man tager partiets optræden tidligere i betragtning.

Det er også en skuffelse, at socialdemo-

kratiets formand, det ærede medlem hr. J. O. Krag, mener, at der er en udvej ved at benytte forligsmandens skitse. Det kan man jo ikke gøre, i hvert fald ikke direkte. For hr. J. O. Krag er sikkert fortrolig med den tanke, at det store arbejde, de mange bestræbelser, forligsmanden har udfoldet hidtil, jo ikke vil være ganske spildt, når fællesudvalget skal træffe sin beslutning. Det fremgår direkte af lovforslaget og også af hele den ånd, der omgiver det, at der skal tages hensyn til, hvad der er foregået under disse forhandlinger. Og jeg følger til personlig, at jeg synes, man også ud fra rimelighedsgrunde skal tage hensyn til, hvad der er foregået på arbejdsmarkedet i øvrigt. Jeg mener ikke, at folketinget skal gøre sig til part i sagen. Tinget skal heller ikke skrive de nye overenskomster. Det ville vi jo komme til, hvis vi skulle følge det ærede medlem hr. J. O. Krags anvisninger.

Det er altså blevet tydeliggjort, at socialdemokratiet erkender situationens alvor, men ikke vil drage den logiske konsekvens. Ja, det må partiet jo selv om. Jeg tror ikke, det vil vække bifald på 1. maj-stævnerne, når socialdemokratiet optræder i rollen som politisk stripper, endda af avanceret type.

Det ligger altså helt klart, at socialdemokratiet ikke vil stemme for regeringens forslag, hverken i dag eller på onsdag. Derimod vil socialdemokratiet ikke forhindre, at et flertal i folketinget gennemfører en hurtig beslutning. Det er jo en lidt billig måde at komme ud af det på for landets største oppositionsparti, der endda gør sig forestillinger om, at det på ny skal være regering på et eller andet tidspunkt. Efter dette synes jeg, at situationen ligger sådan, at mine udtalte ønsker om en hurtig løsning har fået yderligere baggrund.

Lad dette også være et svar til hr. Anker Jørgensen, der mente, at jeg var rådvild. Det er jeg ikke, aldeles ikke. Jeg synes, jeg ville få den skønneste Valborgaften i mange år, hvis vi kunne bruge denne aften til at få ordnet tingene, til at få løst denne sag. Jeg forstår, at også den konservative og den radikale ordfører gerne ser en hurtig løsning. Og dette sammen med, hvad der i øvrigt er tilkendegivet, gør det da naturligt, at vi overvejer, at denne dags folketingsmøder ikke skal slutte med den sag, der står sidst på dagsordenen.